

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 21 iunie 2016 în cauza R 471/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Recurs introdus la 3 octombrie 2016 de WQ (*) împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-1/16, WQ (*)/Parlamentul

(Cauza T-705/16 P)

(2016/C 454/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: WQ (*) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice în cauza F-1/16, WQ (*)/Parlamentul;
- anularea deciziei AIPN din 27 martie 2015 de a nu include numele recurentului pe lista funcționarilor selecționați pentru a participa la programul de formare al campaniei de certificare 2014;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept pe care Tribunalul Funcției Publice (TFP) ar fi săvârșit-o în examinarea motivului invocat de recurent în primă instanță, întemeiat pe încălcarea principiului general al egalității de tratament, prin faptul că a statuat că acesta se afla într-o situație de fapt diferită de cea a unui candidat care dispune de o diplomă de același nivel, care a urmat un curs de mai puțin de un an.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept care ar rezulta din faptul că TFP a hotărât ca decizia în litigiu, și anume aceea de a nu include numele recurentului pe lista funcționarilor selecționați pentru a participa la programul de formare al campaniei de certificare 2014, nu încălca articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la repartizarea competențelor între Uniune și statele membre în domeniul învățământului.

(*) Informații șterse în contextul cadrului legal de protecție cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept pe care TFP ar fi săvârșit-o prin faptul că a respins excepția de nelegalitate invocată de recurentul în primă instanță, pentru motivul că criteriul de a fi urmat un curs de cel puțin un an era justificat și proporțional având în vedere natura procedurii de certificare. În acest cadru, recurentul apreciază că TFP ar fi procedat de asemenea la o denaturare a argumentelor sale considerând că acesta nu a contestat faptul că luarea în considerare a titlului în litigiu ar fi condus la valorificarea de două ori a experienței profesionale dobândite în cadrul instituțiilor.

**Recurs introdus la 3 octombrie 2016 de HB împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului
Funcției Publice în cauza F-125/15, HB/Comisia**

(Cauza T-706/16 P)

(2016/C 454/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: HB (Schweich, Germania) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii TFP în cauza F-125/15, HB/Comisia;

rejudicând cauza pe fond,
- anularea deciziei de a nu o promova pe reclamantă în cadrul exercițiului de promovare 2014;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 15 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive, întemeiate pe mai multe erori de drept pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul Funcției Publice (TFP).

În primul rând, recurenta apreciază că TFP a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că autoritatea împuternicită să facă numiri (AIPN) a efectuat o analiză comparativă a meritelor efective, cu alte cuvinte pe o bază obiectivă și de egalitate, în timp ce s-a limitat să nu ia în considerare meritele recurente pentru anul 2013, în lipsa raportului de evaluare aferent anului 2013, fără a încerca să obțină surse de informare sau informații comparabile.

În al doilea rând, recurenta consideră că TFP a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că lipsa unei evaluări în raportul de evaluare aferent anului 2013 este imputabilă recurente, iar faptul că aceasta nu l-a contestat în termenele prevăzute de statut împiedică AIPN să îi evalueze meritele pentru anul respectiv.

În al treilea rând, potrivit recurente, TFP ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că aceasta nu a dovedit fapte care să permită să se prezume existența unei discriminări pe motive de sex, în timp ce din raportul său de evaluare lipsește orice evaluare substanțială, în exclusivitate din cauza absențelor sale de lungă durată justificate prin concedii de maternitate și prin concedii medicale datorate complicațiilor legate de sarcina sa.
